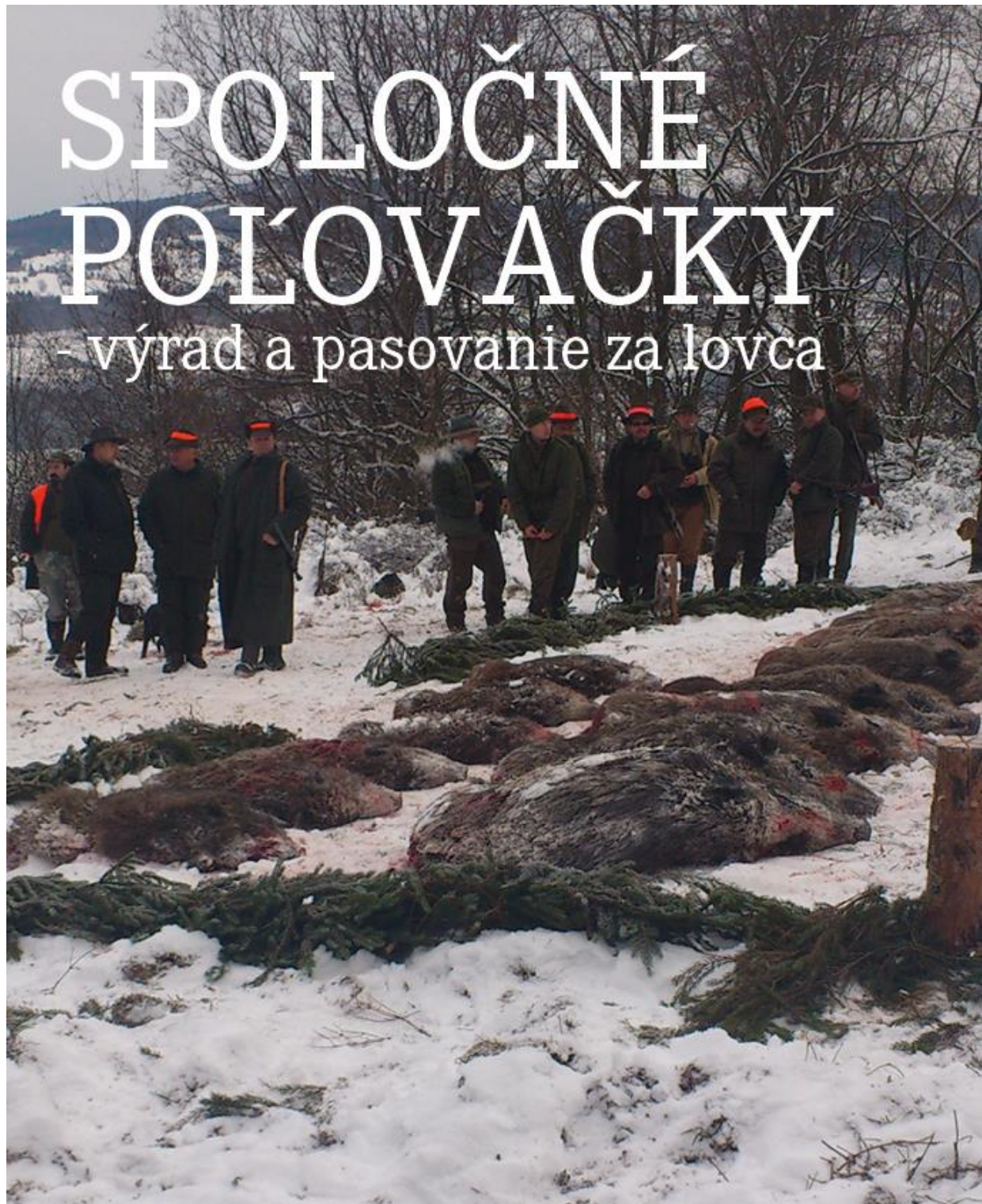

Mesiace november a december? Asi každému poľovníkovi sa to spája so spoločnými poľovačkami, zážitkami, kvapkou adrenalínu, príjemným pocitom zo spoločného stretnutia a slávnostným vzdaním úcty ulovenej zveri. Spoločné poľovačky nie sú len o love, ale predovšetkým je to spoločná udalosť plná tradícií a zvykov. Tieto zvyky a tradície sú postavené na úcte k zveri (či už k živej alebo ulovenej) rešpektovaní a úcte k ostatným účastníkom poľovačky a predovšetkým na dodržiavaní bezpečnosti počas lovu.

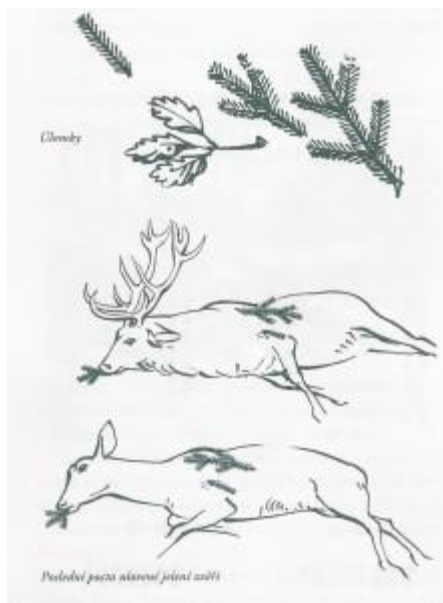

Samotnému slávnostnému otvoreniu vedúcim poľovačky predchádza príchod pozvaných hostí a poľovníkov, pozdravenie a podanie ruky, prezentácia, kontrola zbrojného preukazu, poľovného lístka, kalibru zbrane a v prípade hostí samotnej pozvánky.

Spoločná poľovačka začína nástupom pri pripravenom výradisku. (Podrobnosti viď nižšie pri výrade).

Lesníciatriatrúbia POZOR. Na tento signál prítomní nastúpia pri výrade. Po nastúpení zaznie signál UVÍTANIE. Poľovnícky mrav káže vypočuť tento signál s obnaženými hlavami. Poľovnícky hospodár, resp. vedúci poľovačky podá hlásenie predsedovi PZ o počte nastúpených strelcov, honcov a poľovne upotrebitelných psov. Predseda PZ potom privíta prítomných a vyzve poľovníckeho hospodára resp. vedúceho poľovačky, aby oboznámil prítomných o plánovanom priebehu poľovačky o počte jednotlivých honov a mieste ich konania. Pripomenie účastníkom poľovačky, aby dodržiavali pravidlá zaobchádzania so zbraňou a bezpečnosť, ktorá je v tomto prípade na prvom mieste. Na záver zaznie signál SLÁVNOSTNÉ LESNICE.

Priebeh poľovačiek – od nástupu až po ukončenie – iste poznajú všetci poľovníci, ale väčšine nepoľovníckej verejnosti ostáva záhadou. Preto aj tí, ktorí majú tú česť zúčastniť sa na základe pozvánky spoločnej poľovačky, niekedy so zatajeným dychom sledujú celý jej priebeh. Búšenie srdca, stúpajúci adrenalín a pocit uspokojenia sú sprievodné pocity hádam každého poľovníka.

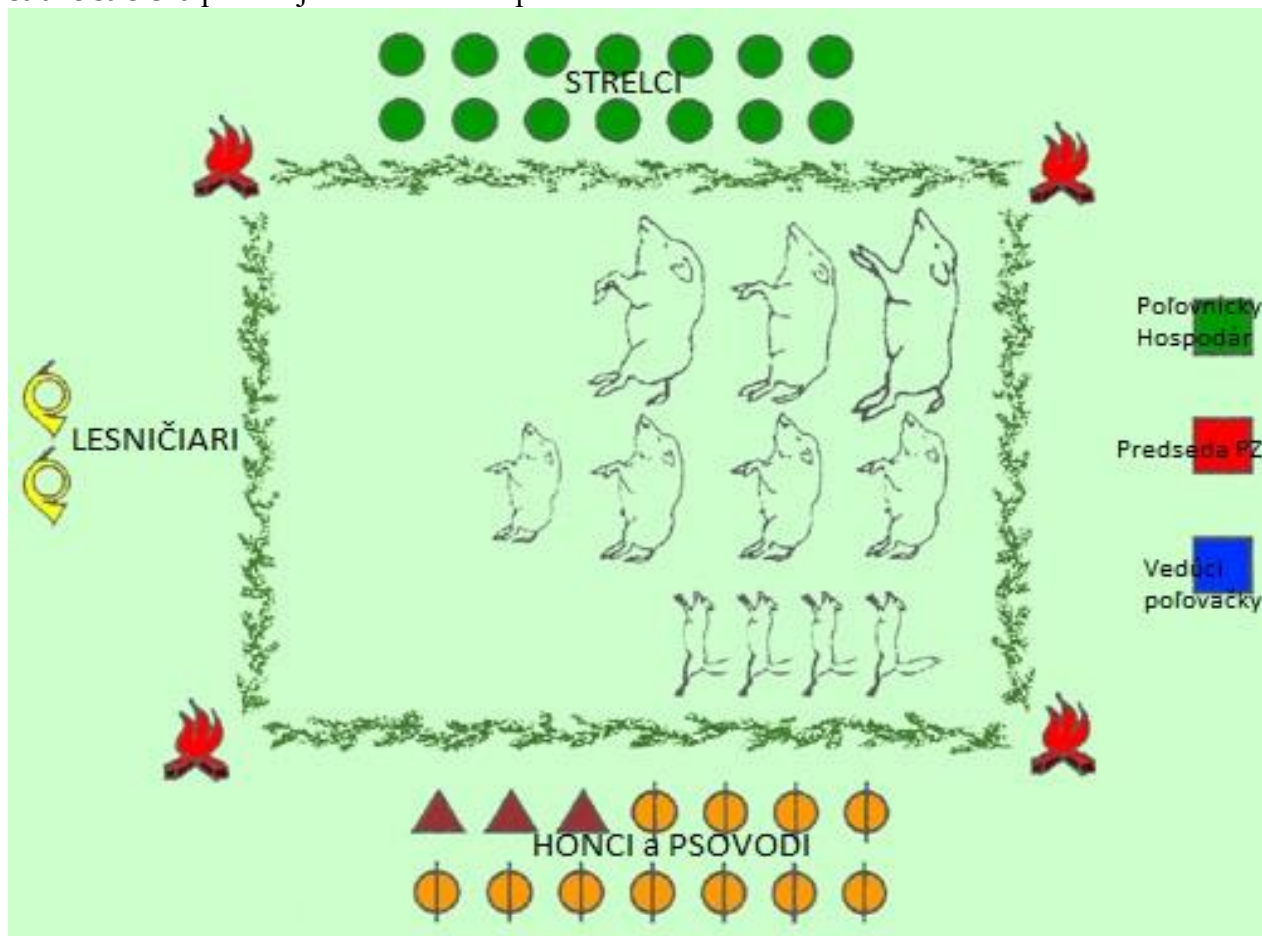
Každá spoločná poľovačka sa končí slávnostným ceremoniálom, teda vzdaním úcty všetkej ulovenej zveri, či už sa jedná o vysokú, diviačiu, alebo malú zver. Ulovená zver sa ukladá na výradisko, pričom zver musí byť vyvrhnutá a ošetrená. Na telo ulovenej zveri ležiacej na pravom boku položíme strelecký zálomok z ihličnatého alebo listnatého stromu tak, aby odlomená časť záloмку smerovala samčej zveri k hlave a samičej opačne (k pohlavným orgánom – znak materstva). Druhý zálomok sa položí na ranu, kde bola zver strelená a tretí zálomok sa vloží do papuľe ulovenej zveri ako posledný hryz.

Samotné výradisko je plocha obložená vetvičkami z ihličnatých stromov a s otvorom na strane, kde budú stáť strelci. V rohoch výradiska sú umiestnené malé vatry, ktoré sa pri výrade zapália. Ulovené diviaky sa ukladajú od najväčšieho po najmenší a za nimi sa ukladá iná ulovená zver. Líšky sa ukladajú s chvostom zahnutým do pravého uhla k telu. Zver na výrade sa nemá prekračovať, ale obísť. Tak isto by sa nemala prekračovať hranica výradiska – do výradiska možno vojsť len cez otvorený priechod.

Strelci na výradisko nastupujú s nenabíťmi puškami na ľavom pleci, s ústiami hlavni smerujúcimi nahor. Guľové zbrane majú na doraz vysunutý uzáver, zlamovacie zbrane sú zlomené.

Na čele výradiska, (t.j. zver smerujúca chrbtom) stoja poľovnícky hospodár, predseda poľovného združenia a vedúci poľovačky. Presne na opačnej strane stoja lesníčiari, po pravej strane strelci a po ľavej strane honci so psami.

Nasleduje signál **VÝRAD**. Všetci prítomní stoja s obnaženými hlavami. Po signáli nasleduje

hlásenie poľovníckeho hospodára resp. vedúceho poľovačky predsedovi PZ o počte ulovenej zveri. Predsedu PZ sa poďakuje lovcom i honcom za úspešný a bezpečný lov a vyzve úspešných lovcov, aby vošli do výradiska ku prevzatiu záloмок a postavili sa k nim ulovenej zveri. Úspešný lovec sa postaví za chrbát ulovenej zveri a predseda PZ k nemu pristupuje od nôh ulovenej zveri.

Predseda PZ mu podá na klobúku záloмок. Strelec ho prevezme preložením na svoj klobúk a podajú si ruky. Potom mu zablahoželajú aj ostatní členovia vedenia poľovačky, teda

poľovnícky hospodár resp. vedúci poľovačky. Strelec si zálomok zasunie na pravú stranu klobúka a môže ho nosiť do polnoci daného dňa.

Ak strelec ulovil viac kusov, posúva sa od najväčšieho k najmenšiemu, pričom ďalšie zálomky už nedostáva, iba blahoželanie.

Po tomto predseda PZ pozve prítomných na posledný pohon, ktorým je pripravené pohostenie (obvykle je to guľáš z diviny) a rozlúči pozdravom „Lovu zdar!“. Prítomní odpovedajú „Zdar!“ a zaznie signál LOVU ZDAR.

Pasovanie za lovca podľa poľovníckej etikety

Najzaujímavejším a emocionálne najsilnejším zážitkom je výrad spojený s pasovaním za lovca.

Poľovník, ktorý ulovil svojho prvého jeleňa, diviaka alebo inú zver, je pasovaný za lovca zveri.

Ceremoniál pasovania za lovca je pre mnohých poľovníkov nezabudnuteľný. Hádám každý poľovník má v živej pamäti svojho prvého uloveného diviaka, srnca, jeleňa, alebo inú zver.

Pasovanie za poľovníka pochádza z obradu, aký sa používal pri pasovaní za rytiera. Tento ceremoniál sa začal na našom území používať začiatkom 19. storočia. Pasovanie prebieha na spoločných poľovačkách, alebo pri individuálnej poľovačke. Pasovať môže poľovník, ktorý má daný druh zveri už ulovený. Spravidla je to starší poľovník alebo predseda PZ.

Pasovaný poľovník sa postaví k pripravenej zveri a pasujúci poľovník (krstný otec) sa ho opýta:

***„Pýtam sa Ťa, (povie krstné meno pasujúceho poľovníka)
je to Tvoj prvý jeleň, ktorého si dnes ulovil?“***

Pasujúci poľovník odpovie: ***„Áno“***

Na vyzvanie pasujúceho poľovníka si kľakne na pravé koleno vedľa ulovenej zveri. Pušku drží v pravej ruke s pätkou opretou o zem a ľavú ruku položí na trofej. Pasujúci sa zľahka dotkne čepelou poľovníckej dýky (alebo poľovníckym tesákom) ľavého ramena pasovaného poľovníka a pasuje ho za

úspešného lovca týmito slovami:

**„Vážený priateľ,
týmto prvým úderom Ťa v mene patróna poľovníctva sv. Huberta,
slávnostne pasujem za lovca jeleňov s tým,
že najprv musíš zver chovať, chrániť
a len potom sa jej čestným poľovníckym spôsobom zmocniť.
Druhým úderom Ti blahoželám k uloveniu tvojho prvého jeleňa.
Tretím úderom Ti pripomínam,
aby si za každých okolností zostal čestným poľovníkom,
statočným členom našej poľovníckej rodiny
a oddaným ochrancom našej krásnej prírody a krajiny“.**

Po ukončení pasovania vyzve pasujúci lovca, aby vstal, ako prvý mu zablahoželá podaním pravej ruky a potom mu zablahoželajú všetci ostatní. Dobrým zvykom býva aj predanie Pasovacieho listu.

V prípade, že sú prítomní pri pasovaní aj lesníciari, zahrá sa signál SLÁNOSTNÉ LESNICE.

Iný druh pasovania, napr. „mlátenie“ lieskovou palicou, nie v súlade s poľovníckou etiketou a ponižuje pasovaného lovca, ktorý si z takéhoto pasovania odnáša nepríjemný zážitok.

*Spracovala: Ing. Jana Virgulová
Zdroj: Slovenský poľovnícky zväz*

*Upravil Ing. Marián Lichvár
PZ Branisko, Široké
Zdroj: Internet*

